

РЕШЕНИЕ

№ 16435

гр. София, 29.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9844** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.12 от Закона за чужденците в Република Б., вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба Е. Й./Е. О./,гражданин на Република Т., [дата на раждане] ,притежаващ национален паспорт серия UN№24446432,чрез адв. Н. Р., вписана в САК с личен № [ЕГН], против отказ с изх. №5364р- 16873/24.07.2025г. на ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР, с което е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р.Б. на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди,че оспорваният отказ е нищожен като издаден от некомпетентен орган и незаконосъобразен, тъй като е издаден при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административно-процесуалните правила и при противоречие с материалния закон.Изложени са твърдения,че е в заповедта за заместване следва да бъдат посочени периода и конкретните правомощия,които се делегират с посочване на разпоредбите от ППЗЧРБ и ПУДМВР, каквито липсват в заповед №5364з-3300/23.07.2025г. за оправомощаване на органа,издал отказа. Твърди се, че оспорваният отказ не е мотивиран и е издаден при неизяснена фактическа обстановка.Излагат се твърдения, че административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в [чл. 59 ал.2 от АПК](#).Цитира се съдебна практика и се иска отмяна на обжалвания акт и присъждане на направените разноси по делото, включително адвокатско възнаграждение. Списък на разноските по [чл. 80 от ГПК](#) не са представени. Жалбоподателят редовно призован не се явява,не се представлява.

Ответникът ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР,редовно призован се представлява от юр.к.Ч.По същество моли жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място],след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление рег.№500128/15.01.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б.,подадено О. Е./Й. Е., дата на раждане 29.11.1987г., гражданство Т.Към заявлението са приложени следните документи: копие на страница от документ за самоличност/л.33/, декларация от С. Я. Н. от 07.01.2025г.,че дружество е собственик на имот в [населено място],кв. „Л.“ бл.53 ап.2 и има сключен договор с жалбоподателя , както и обосновка/л.39/ от С. Е. А.-управител на „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД относно процедура за достъп на граждани от трети държави до пазара на труда във връзка с издаване на „единно разрешение за пребиване и работа“, анекс от 30.11.2023г. между „ТЕО СТРОЙ 2015“ ЕООД и „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД към договор за строителство от 20.07.2023г. на обект „жилищни сгради“, договор за строителство от 20.07.2023г. на обект „жилищни сгради“; обява от „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД за работник строителство;справка от С. А. от 13.01.2025г.,че към посочената дата няма работещи работници-граждани на трети държави, наети по трудов договор,трудоустройство от 06.01.2025г. между „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД и Е. Й. и длъжностна характеристика към него.

Заявлението, ведно с приложените към него документи, е изпратено с писмо рег. №536400-7903/24.01.2025 г. за становище на Агенция по заетостта (АЗ), относно предоставяне на достъп до българския пазар на труда и на Държавна агенция за национална сигурност (ДАНС).Агенция по заетостта е дала положително становище № СМ-2844 /рег.№536400-7903/24.01.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ – МВР за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда Е. Й. , при работодателя „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД./л.23/С писмо рег. №812100-12385/ 30.06.2025 г. на ДАНС, дирекция „Миграция“ - МВР–л.19/гръб/, е уведомена, че за чужденеца Е. Й. има отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване.Административният орган също е извършил справка в Националната визова информационна система (НВИС), от която е установено, че за чужденеца е постановен отказ за издаване на виза „Д“.

При така установените факти, ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР е постановил отказ с изх. №5364р-16873/24.07.2025г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Р.Б. на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като е посочил, че Е. Й. не може да представи виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“ съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, макар и да отговаря на условията за достъп до пазара на труда, не е изпълнено едно от кумулативно посочените в чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ условия за предоставяне на право на продължително пребиваване тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

По делото е представена заповед №5364з-3300/23.07.25г./л.70/на Директора на дирекция „Миграция“, видно от която за времето от 23.07.2025г. до отпадане на необходимостта е определено комисар Т. А. Д. –началник на отдел „Законна миграция и българско гражданство“ при дирекция „Миграция“ –МВР да изпълнява правомощията на директора на дирекция „Миграция“. Посочената заповед №5364з-3300/23.07.25г. на Директора на дирекция „миграция“ е отменена със заповед №5364з-3388/25.07.2025г. на Директора на дирекция

„Миграция“ МВР.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Неоснователни са изложените съображения в жалбата, че отказът е издаден от некомпетентен орган. Видно от представените по делото доказателства със заповед №5364з-3300/23.07.25г. на Директора на дирекция „Миграция“, комисар Т. А. Д. –началник на отдел „Законна миграция и българско гражданство“ при дирекция „Миграция“ –МВР е оправомощен да изпълнява правомощията на директора на дирекция „Миграция“. Към датата на издаване на процесния акт – 24.07.2025 г. комисар Т. Д. е притежавал необходимата компетентност и правомощия като изпълняващ функциите на заместващ и непосредствено ръководещ директор на дирекция "Миграция"-МВР. Съдът приема, че отказът е издаден от компетентен орган.

Постановеният отказ е в съответствие с изискването на [чл. 59 АПК](#) за форма. Същият съдържа предвидените в [чл. 59, ал. 2 АПК](#) задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и- [чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ](#), във връзка с [чл. 24и от ЗЧРБ](#).

Съдът не установява допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на [чл. 146, т. 3 АПК](#). От доказателствата по видно, че административното производство е иницирано с подаване на заявление предоставяне право на продължително пребиваване в Р.Б. на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като към заявлението са приложени законово изискуемите документи.АО е изпълнил задълженията си като е уведомил АЗ и ДА“НС“ за образуването административно производство по молба на жалбоподателят и е изискал становища, на които се е позовал в своя административен акт.

Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

Съгласно чл.24и ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с [Регламент \(ЕО\) № 1030/2002](#). Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" е необходимо, по отношение на кандидата да са налице едновременно две обстоятелства. Първо, същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и второ да притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване. По отношение на Е. Й., към момента на постановяване на оспорения отказ е било налице само първото условие – Агенцията по заетостта е предоставила положително становище за наемането му на работа от страна българския работодател "ЛУНА СТРОЙ" ЕООД. В тази връзка дирекция "Миграция" е изпратила писмо до работодателя на 06.03.2025г., с копие до дирекция "К. отношения" при МВНР за уведомяване на

чужденеца, относно предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза "Д". След подаване на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване ДАНС предоставят своето становище, което е получено в дирекция "Миграция" на 30.06.2025г. /л.19 гръб/. В същото се сочи, че за определени лица, сред които е и Е. Й. са издадени откази за издаване на дългосрочни визи тип "Д". В тази връзка обосноваван е извода на административният орган, че чужденецът не отговаря на условията за разрешаване на право на продължително пребиваване на основание [чл. 24и от ЗЧРБ](#). Следва да се посочи, че с оглед съгласувателните процедури по реда на ЗЧРБ, издаденият административен акт е постановен при условията при обвързана компетентност и е съобразен със становището на ДА "НС".

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материално правните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административно производствените правила.

IV. Разноски

Ответникът претендира разноските за юрисконсулско възнаграждение. Съдът съобрази, изменение на разпоредбата на чл.161 от ДОПК. При този изход на делото и на основание с чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на Дирекция "Миграция" – МВР следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 200 лева или 102,10 евро.

Предвид гореизложеното и основание чл.172 ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 34-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Е. Й./Е. О./, гражданин на Република Т., [дата на раждане], притежаващ национален паспорт серия UN№24446432, против отказ с изх.№5364р-16873/24.07.2025г. на ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР, с което е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р.Б. на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Е. Й./Е. О./, гражданин на Република Т., [дата на раждане], притежаващ национален паспорт серия UN№24446432, да заплати на Дирекция "Миграция" – МВР направените по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 102,10 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението.

съдия:

